

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ- ΓΡ. ΤΥΠΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ- ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ 27/10/2011 ΓΡ. ΤΥΠΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, 10:38 ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Νομίζω, μπορούμε στην κυριολεξία να πούμε ότι μία καινούργια μέρα ξημερώνει. Ας ελπίσουμε ότι αυτή η καινούργια μέρα είναι μια καινούργια μέρα και για την Ευρώπη, και για την Ελλάδα, καλύτερη από αυτές που έχουμε περάσει τον τελευταίο καιρό.

Θα ήθελα, πρώτα απ' όλα, να ευχαριστήσω όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες για τις θυσίες τους, γιατί με τις θυσίες αυτές έδωσαν τη δυνατότητα στην Ελλάδα να παραστεί σε αυτή τη Σύνοδο και να διαπραγματευθούμε, με ισχυρό εργαλείο και όπλο την αξιοπιστία μας, την ελάφρυνση του πιο σημαντικού βάρους, αυτού που κουβαλάμε όλοι μας από το παρελθόν, την υπερχρέωση της πατρίδας μας.

Χωρίς τη συγκλονιστική προσπάθεια όλων των Ελλήνων, όλα αυτά θα είχαν τελειώσει από πέρυσι το Μάιο. Δηλαδή - και αυτό μην το ξεχνάμε ποτέ - αν δεν είχαμε κάνει τίποτα, δεν θα ήμασταν εδώ σήμερα, θα είχαμε χρεοκοπήσει από πέρυσι το Μάιο και αυτό θα είχε τραγικές συνέπειες, που θα έκαναν πολύ δύσκολη την κατάσταση που ζούμε, ακόμα πιο δύσκολη από τη σημερινή. Θα φάνταζε ιδανική η σημερινή κατάσταση μπροστά στο τι θα ζούσαμε, καθώς η χώρα θα είχε λυγίσει κάτω από το βάρος της υπερχρέωσης που κληρονομήσαμε.

Αποφύγαμε λοιπόν αυτό το θανάσιμο εθνικό κίνδυνο. Και μόνο που βρισκόμαστε σήμερα εδώ είναι επίτευγμα, επίτευγμα όλων των Ελλήνων και μην το ξεχνάμε αυτό ποτέ. Σήμερα, έχουμε πια τη δυνατότητα να κλείσουμε οριστικά τους λογαριασμούς της χώρας με το παρελθόν, για να μπορέσουμε πια να αφιερώσουμε απερίσπαστοι όλες μας τις δυνάμεις στο σήμερα και το αύριο, στο μέλλον της χώρας. Να φύγει το βάρος του παρελθόντος και να μπορούμε σε μία εποχή αναπτυξιακή, που θα βασίζεται στις δικές μας δυνάμεις.

Όπως ξέρετε, μέσα σε συνθήκες πρωτοφανούς αβεβαιότητας, με πολλές χώρες σε κρίση, κληθήκαμε να διαπραγματευθούμε ένα ζήτημα υπαρξιακού χαρακτήρα για τη χώρα, ένα ζήτημα που αφορά κάθε εργαζόμενο, κάθε επιχειρηματία, κάθε μισθωτό, κάθε άνεργο, κάθε αγρότη, κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα, τους πάντες.

Το μεγάλο βάρος που κουβαλάμε από το παρελθόν, είναι αυτό της υπερχρέωσης. Είναι πρώτιστα και ζήτημα εθνικής ασφάλειας για τη χώρα. Και βεβαίως, υπάρχουν περιορισμοί παντού. Για παράδειγμα, υπάρχουν 17 διαφορετικά πολιτικά συστήματα, μεταξύ των οποίων είμαστε κι εμείς, και υπάρχουν 16 διαφορετικά Εθνικά Κοινοβούλια, 16 διαφορετικές Κυβερνήσεις, με τα δικά τους εσωτερικά προβλήματα και προτεραιότητες.

Αλλά και με πολλούς στο εσωτερικό της χώρας μας, να καλλιεργούν συνειδητά και συνεχώς ένα κλίμα ηττοπάθειας και ανασφάλειας, ότι θα αποτύχουμε. Και αυτή

η εσωτερική ανασφάλεια, πολλές φορές, τροφοδοτούσε τη διεθνή κοινή γνώμη, τον διεθνή Τύπο, αλλά και τη διεθνή ανασφάλεια, που με τη σειρά της επιδείνωνε την ανασφάλεια και στη δική μας χώρα.

Αυτή η γενικευμένη ανασφάλεια που έχουμε ζήσει τον τελευταίο καιρό επιδεινώθηκε από το γεγονός ότι υπήρχε δυσπιστία στη μεγάλη και σημαντική απόφαση της 21ης Ιουλίου, που δεν μπόρεσε να εφαρμοστεί, κυρίως λόγω της αλλαγής σε θέματα όπως των επιτοκίων, αλλά και της ασύμμετρης τελικά κατανομής των βαρών υπέρ των τραπεζών και κατά του δημόσιου τομέα.

Κληθήκαμε επίσης να αντιμετωπίσουμε την κακόπιστη κριτική εκείνων, που επιχείρησαν να χρησιμοποιήσουν την Ελλάδα ως αποδιοπομπαίο τράγο, για να καλυφθούν άλλες αδυναμίες ή άλλες επιδιώξεις, ή για να μην δούμε όλοι κατά πρόσωπο ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα στην Ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς κλείσαμε τα αφτιά μας στις σειρήνες της καταστροφής και στρωθήκαμε στη δουλειά, έχοντας ως μεγάλο διαπραγματευτικό όπλο την υπεράνθρωπη προσπάθεια των Ελλήνων πολιτών τα τελευταία δύο χρόνια. Επιδιώξαμε να οικοδομήσουμε πάνω στα θετικά της απόφασης του Ιουλίου και να εξασφαλίσουμε μια συμφωνία, αν θέλετε, 21ης Ιουλίου plus - συν, δηλαδή μια καλύτερη συμφωνία. Να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε όλα τα πλεονεκτήματα, αλλά να αναιρέσουμε και τα όποια μειονεκτήματα.

Παρά τις πρωτοφανείς αντιξοότητες, που όλοι μας ζήσαμε, παρά την αβεβαιότητα που εντάθηκε μετά από ισχυρές πιέσεις που ασκήθηκαν τους τελευταίους μήνες ακόμα και σε πολύ ισχυρές χώρες της Ευρωζώνης, καταφέραμε να πετύχουμε το στόχο μας.

Μπήκαμε στη διαπραγμάτευση, με στόχο ένα νέο πρόγραμμα, τη διασφάλιση των χρηματοοικονομικών μας αναγκών μέχρι το 2014, για να λύσουμε το πρόβλημα της ρευστότητας και επανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών και να καταστήσουμε εντέλει και το χρέος βιώσιμο, σύμφωνα και με τις πιο αυστηρές αναλύσεις, δηλαδή τις αναλύσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αλλά και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Το πακέτο της σημερινής συμφωνίας, πρώτα απ' όλα, επιβεβαιώνει τους θετικούς όρους του νέου προγράμματος, όπως είχαν συμφωνηθεί τον Ιούλιο. Δηλαδή, το μέγεθος της χρηματοδότησης, τα χαμηλά επιτόκια, την περίοδο χάριτος και τη μεγαλύτερη περίοδο αποπληρωμής.

Δεύτερον, το πακέτο της σημερινής συμφωνίας επιβεβαιώνει τη διασφάλιση της ρευστότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και την ενίσχυση της κεφαλαιακής του επάρκειας. Και αυτά ενδιαφέρουν πρωτίστως τον Έλληνα πολίτη γιατί, για μας, προστασία των τραπεζών σημαίνει, πάνω και πρώτα απ' όλα, προστασία του καταθέτη και ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας.

Βεβαίως, για να διαμορφωθεί το πακέτο, έπρεπε να διαμορφωθούν και οι όροι της συμμετοχής των τραπεζών και, βέβαια, όσων είχαν και έχουν ελληνικά ομόλογα. Στόχος μας, η κατανομή των βαρών μεταξύ ιδιωτών και Δημοσίου να γίνει με ισόρροπο, πιο δίκαιο, πιο αναλογικό τρόπο.

Η σημαντική αλλαγή είναι ότι επιτυγχάνεται η μείωση του ονομαστικού βάρους του ελληνικού χρέους, που είναι σχεδόν 4 φορές μεγαλύτερη σε σχέση με τον Ιούλιο. Γιατί ενώ τον Ιούλιο η μείωση του ονομαστικού χρέους ήταν 11,6% του ΑΕΠ, τώρα ανέρχεται κοντά στο 50% του ΑΕΠ. Αυτό βεβαίως συνεπάγεται αντίστοιχα πολύ μεγαλύτερη ανάληψη ζημιών από τις τράπεζες, αλλά θεωρώ ότι είναι μια δίκαιη πια κατανομή των βαρών. Αίρονται βάρη από τον Ελληνικό λαό και μεταφέρονται στις τράπεζες.

Έτσι, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου εναρμονίζεται απόλυτα με το στόχο που είχε θέσει η Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, δηλαδή το ελληνικό δημόσιο χρέος να ανέρχεται μόνο στο 120% του ΑΕΠ, το 2020.

Το χρέος θεωρούμε ότι είναι απολύτως βιώσιμο, γιατί συνδυάζει πια τα νέα χαμηλότερα επιτόκια, την προσδοκώμενη αναπτυξιακή ανάκαμψη και τα ετήσια πρωτογενή πλεονάσματα, που οφείλει να παράγει η χώρα μετά τη δημοσιονομική προσαρμογή που επιτυγχάνουμε, χάρη βεβαίως στις μεγάλες θυσίες του Ελληνικού λαού. Γι' αυτά παλέψαμε και καταφέραμε, με τον αγώνα των Ελλήνων, να πιάσουν τόπο αυτές οι θυσίες, προς όφελος των παιδιών μας.

Η απαλλαγή της πατρίδας μας από ένα μεγάλο μέρος του ιστορικού βάρους του δημοσίου χρέους, μπορεί να μας βάλει σε μια νέα αφετηρία, αρκεί εμείς να μείνουμε σταθεροί στο στόχο μας. Από το 2012, να πούμε - και αυτός είναι ο στόχος - τέρμα πλέον τα πρωτογενή ελλείμματα, να μην παράγουμε πια ελλείμματα. Από το 2012 και για πάντα, περνάμε στα πρωτογενή πλεονάσματα. Να παράγει η ελληνική οικονομία πλεονάσματα. Αυτά βεβαίως δεν θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς τις θυσίες, όπως είπα.

Όλα τα παραπάνω, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι μειώνεται ήδη σημαντικά από το 2012 το ετήσιο βάρος για την εξυπηρέτηση του χρέους μας, μας επιτρέπουν πραγματικά να ανασάνουμε, διότι θα μπορούμε να μειώσουμε σημαντικά - δεν έχουμε ακόμα τους συγκεκριμένους αριθμούς, γιατί αυτά βεβαίως θα βγουν από την τελική διευθέτηση της διαπραγματεύσεως που έχουμε με τον ιδιωτικό τομέα - το κόστος των τόκων που σήμερα πληρώνει ο Ελληνικός λαός.

Με αυτή την απόφαση, εκπληρώνουμε και ένα πατριωτικό μας καθήκον. Η ελάφρυνση του βάρους της πατρίδας μας, αλλά και τα πλεονάσματα που θα παράγουμε, εγγυώνται τη δυνατότητα να φύγουμε, σιγά αλλά σταθερά, από την επιτήρηση και από εξαρτήσεις. Πολλοί θέλουν και δικαίως φωνάζουν ότι πρέπει να φύγουμε από κηδεμονίες και εξαρτήσεις - αυτό κάνουμε στην πράξη. Όχι με φωνές, όχι με μεγάλες κορώνες, αλλά το κάνουμε στην πράξη. Γιατί όσο η Ελλάδα θα ήταν εξαρτημένη από ένα πολύ μεγάλο χρέος, με τεράστια βάρη, τόσο βεβαίως δεν θα

μπορούσε να ανακτήσει την αυτονομία της.

Γι' αυτό το λόγο, για μας, δεν υπήρξε ποτέ δίλημμα, να βάλουμε πάνω από το εθνικό συμφέρον το οποιοδήποτε ιδιωτικό συμφέρον. Γι' αυτό, με έκπληξη παρακολουθήσαμε τις τελευταίες ημέρες ακόμα και «προοδευτικές» φωνές, διαμορφωτές της κοινής γνώμης, να ανησυχούν επειδή μειώνουμε το δημόσιο χρέος. Δημιουργούσαν ένα κλίμα ανησυχίας, επειδή μειώνουμε το δημόσιο χρέος - πραγματικά, είναι παράδοξο αυτό. Δηλαδή, εμείς μεταφέραμε ένα βάρος από τον Έλληνα, από τον Ελληνικό λαό, στις πλάτες των τραπεζών, και θεωρούμε ότι ήταν μια δίκαιη μεταφορά των βαρών.

Θέλω όμως να απαντήσω και σε όσους θέλησαν να προτάξουν την ανησυχία τους για την περιουσία των Ασφαλιστικών Ταμείων. Επαναλαμβάνουμε ότι η σημερινή απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και η εφαρμογή της δεν θα προκαλέσει καμία μείωση του επιπέδου όπου βρίσκεται σήμερα η περιουσία των Ασφαλιστικών Ταμείων, γιατί εμείς έχουμε ειλημμένη απόφαση, απόφαση της Κυβέρνησης, να αναπληρωθεί σε επίπεδα τουλάχιστον ίδια με αυτά που θα προέκυπταν από την εφαρμογή της απόφασης του Ιουλίου.

Οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι μπορούν να είναι ήσυχoi για τα Ασφαλιστικά τους Ταμεία, όπως βεβαίως και για τις συντάξεις τους. Όσοι όμως ανησυχούν για άλλους λόγους, επικαλούνται δηλαδή προσχηματικά το ενδιαφέρον τους για τους ασφαλισμένους, καλό είναι να μην μπερδεύουν τις μετοχικές συνθέσεις των τραπεζών με την κοινωνική και ασφαλιστική πολιτική, που αποτελεί και βασική μέριμνα και προτεραιότητα της Πολιτείας και, επομένως, της ίδιας της Κυβέρνησής μας.

Είναι προφανές ότι η σημερινή απόφαση, όχι μόνο δεν θίγει συντάξεις, αλλά αντιθέτως, με την ελάφρυνση της εξυπηρέτησης των τόκων από του χρόνου, διευκολύνεται η άσκηση της κοινωνικής και ασφαλιστικής πολιτικής. Επίσης, οι ελληνικές τράπεζες, με διασφαλισμένη τη ρευστότητα και την επανακεφαλαιοποίησή τους, εξυγιαίνονται πλήρως.

Είναι πολύ πιθανόν, ένα μεγάλο μέρος των τραπεζικών μετοχών να περιέλθουν στο Ελληνικό Δημόσιο με αυτή τη διαδικασία που ακολουθούμε, όμως, η διάθεση αυτών των μετοχών που θα περιέλθουν στο Δημόσιο, μετά την εξυγίανσή τους, θα γίνει το ταχύτερο δυνατό. Θα διατεθούν δηλαδή ξανά, όσο πιο σύντομα γίνεται, σύμφωνα με διεθνείς και ευρωπαϊκές πρακτικές που έχουν ακολουθηθεί και σε άλλες χώρες και έχουν δώσει ένα πολύ θετικό αποτέλεσμα στις άλλες χώρες και για τον κρατικό προϋπολογισμό.

Με την εφαρμογή των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλάζουν τα επίπεδα ρευστότητας στην ελληνική οικονομία. Αυτό είναι ό,τι πιο θετικό μπορεί να συμβεί για την υποστήριξη της ανάπτυξης, δηλαδή των επιχειρήσεων, των νοικοκυριών, της απασχόλησης, την καταπολέμηση της ανεργίας, δηλαδή, την στήριξη της πραγματικής οικονομίας.

Με τη μείωση του ονομαστικού βάρους του δημοσίου χρέους και την έναρξη εφαρμογής του νέου προγράμματος, διαμορφώνονται και προϋποθέσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Πρέπει να πάμε σε ένα άλλο αναπτυξιακό μοντέλο. Η Ελλάδα, η χώρα μας, πρέπει να γίνει μια χώρα που παράγει και όχι μόνο μια χώρα που καταναλώνει. Πρέπει να γίνουμε μια χώρα που εξάγει και όχι μόνο εισάγει ακόμα και είδη βασικής ανάγκης, είδη λαϊκής κατανάλωσης.

Εκτός όμως από εκείνους που δήθεν ανησυχούσαν για τα Ασφαλιστικά Ταμεία, είχαμε και πολλούς «υπέρ-πατριώτες». Με αφορμή το σημερινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, πάρα πολλοί χρησιμοποίησαν υπέρ-πατριωτικές κορώνες, στο όνομα της εθνικής κυριαρχίας, χωρίς να περιμένουν τις τελικές αποφάσεις. Και με τρόπο, θα έλεγα, ανεύθυνο, διαβεβαίωναν σε όλους τους τόνους ότι το νέο πρόγραμμα και η δραστική μείωση του βάρους του δημοσίου χρέους θα συνοδευθεί από επαχθείς όρους, προσβλητικούς για την εθνική μας ανεξαρτησία, την εθνική μας κυριαρχία και την αξιοπρέπεια του Ελληνικού λαού.

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να πει κανείς ότι η μείωση των βαρών βοηθά ακριβώς στην απελευθέρωσή μας από την εξάρτηση, αλλά ακόμα και γι' αυτούς τους λεγόμενους «επαχθείς όρους» βιάστηκαν, επένδυσαν για μία ακόμα φορά στην αποτυχία της χώρας και διαψεύδονται από τα συμπεράσματα, για τα οποία δώσαμε σκληρή μάχη, πετυχαίνοντας αυτά ακριβώς που ζητήσαμε.

Επιτέλους, να τελειώνουμε με την προπαγάνδα και την εύκολη λασπολογία. Εμείς παλεύουμε για την πατρίδα. Όλοι αγαπάμε το ίδιο τον τόπο μας και όλοι παλεύουμε για το καλό του. Μπορεί να διαφωνούμε, αλλά ας σταματήσουμε να τρώμε τις σάρκες μας.

Οι εταίροι μας, οι θεσμοί που μας στηρίζουν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, θέλουν να πετύχει το πρόγραμμα και μας προσφέρουν στήριξη, τεχνική βοήθεια, τεχνογνωσία, αλλά η κυριαρχική ευθύνη και η αρμοδιότητα εφαρμογής του προγράμματος ανήκει στην Ελληνική Κυβέρνηση και στη Βουλή των Ελλήνων.

Τις τελευταίες εβδομάδες, όμως, ακούσαμε κι άλλα. Κάποιοι στήριξαν, με απόλυτη βεβαιότητα μάλιστα, ότι η Ελλάδα είναι απύσχα από τις διαπραγματεύσεις. Το ακούσαμε κι αυτό! Δεν προσβάλλουν εμένα, ούτε τους Υπουργούς της Κυβέρνησης, που μήνες τώρα δεν έχει περάσει ημέρα που να μην δίνουν μάχες. Προσβάλλουν σίγουρα τα δεκάδες στελέχη της Ελληνικής Κυβέρνησης, τους Διπλωμάτες, τους Συμβούλους και όλους αυτούς που έχουν ξεχάσει τι σημαίνει ξεκούραση, συμμετέχοντας στη συνεχή και σκληρή διαπραγματευτική.

Η αλήθεια είναι ότι με μεγάλη προθυμία οι εταίροι μας θα ανέθεταν στην Ελλάδα να διαπραγματευθεί μόνη της με τον ιδιωτικό τομέα. Εμείς ζητήσαμε, ακριβώς για να έχουμε πολύ πιο μεγάλη διαπραγματευτική ισχύ, οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, που βεβαίως τις υλοποιούσε η Ελλάδα, να διέπονται και από το Ελληνικό Δίκαιο. Αλλά και να στηρίζονται από μια διαπραγματευτική ομάδα, με τη

συμμετοχή των θεσμών της Ευρωζώνης, με την παρουσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, με ενεργό συμμετοχή των μεγαλύτερων κρατών-μελών, όπως είναι η Γερμανία και η Γαλλία, αλλά βεβαίως και με μια ισχυρή ομάδα διεθνών Συμβούλων.

Έτσι διαμορφώθηκε και διαμορφώνεται το ισχυρό μέτωπο, που διασφαλίζει τα συμφέροντα όχι μόνο της Ευρωζώνης, αλλά και της ίδιας της Ελλάδας. Έτσι εξελίχθηκε και η διαδικασία όλους τους προηγούμενους μήνες, και σε πολιτικό, και σε τεχνικό επίπεδο.

Τέλος, εμείς από την αρχή της κρίσης τονίζαμε ότι δεν περιορίζεται η κρίση αυτή στην Ελλάδα, αλλά είναι ευρωπαϊκή και ότι αυτό οφειλόταν στο συστημικό και θεσμικό έλλειμμα της Ευρωζώνης. Δυστυχώς, η Ελλάδα πλήρωσε πρώτη αυτά τα συστημικά προβλήματα. Αν θέλετε, ήμασταν και ένα πειραματόζωο στην προσπάθεια επίλυσης της κρίσης, με όλα όσα σήμαιναν αυτά τα προβλήματα και για τις πολλές και νέες προσαρμογές που χρειάστηκαν και στο πρόγραμμά μας.

Εμείς είπαμε από την αρχή ότι χρειαζόταν ενίσχυση της Ευρωζώνης και οι εξελίξεις μάς δικαίωσαν. Αποφασίστηκε να προχωρήσουν στην ενίσχυση των θεσμών, των εργαλείων, αλλά και της διακυβέρνησης της Ευρωζώνης. Αυτά είναι θέματα που προχωρούν, αλλά και δρομολογούνται και για το μέλλον. Θα δείτε τις αποφάσεις, τις πολύ σημαντικές αποφάσεις για τον μηχανισμό «EFSF», αλλά και πολλά άλλα, που αφορούν και στις τράπεζες, και στην εμβάθυνση της οικονομικής συνεργασίας στην Ευρωζώνη.

Επιτρέψτε μου, πριν κλείσω, να ευχαριστήσω μερικούς τουλάχιστον από τους πολλούς συνεργάτες που συνέβαλαν και να πω, επίσης, ότι μερικοί είχαν τέτοια πίεση, που θα έπρεπε να τους παρασχεθεί και ιατρική περίθαλψη. Βλέπω τον Γιώργο Ζανιά εδώ, που ευτυχώς είναι κοντά μας, είναι όμως και ο άλλος Γιώργος, ο Γλυνός, που δεν μπόρεσε να είναι μαζί μας, ο οποίος από την πίεση έπαθε δυστυχώς έμφραγμα, αλλά ευτυχώς είναι καλύτερα τώρα.

Να ευχαριστήσω, λοιπόν, τον Γιώργο Ζανιά, τον Πέτρο Χριστοδούλου, την Μαρία Ασημακοπούλου, τον Γιώργο Γλυνό, τον Θεόδωρο Σωτηρόπουλο, που είναι ο Πρέσβης μας εδώ και, βεβαίως, από την Κυβέρνηση, τον Βαγγέλη Βενιζέλο, τον Φίλιππο Σαχινίδη, την Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, τον Ηλία Μόσιαλο, καθώς και πολλούς σημαντικούς ξένους τεχνικούς Συμβούλους.

Και θέλω να σας πω ότι οι εταίροι μας, πολλές φορές, επικαλέστηκαν την ελληνική ομάδα διαπραγμάτευσης και τους τεχνικούς Συμβούλους που είχαμε, θεωρώντας τους ως την καλύτερη δυνατή ομάδα διεθνώς, και συμβουλευόνταν αυτούς τους ανθρώπους, για να φθάσουμε σε ένα αποτέλεσμα.

Και πάλι, τους ευχαριστώ. Να απαντήσουμε σε μερικές ερωτήσεις, παρότι είμαστε όλοι αρκετά κουρασμένοι, όπως καταλαβαίνετε, για να μπορούμε να γυρίσουμε σιγά-σιγά στην πατρίδα, προκειμένου να συνεχίσουμε το έργο μας.

ΣΤ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ(«ΤΟ ΒΗΜΑ»): Κύριε Πρόεδρε, εύχομαι να είναι η τελευταία φορά που ακούω ότι «θα κλείσουμε με το παρελθόν». Το έχω ακούσει τουλάχιστον άλλες δύο φορές. Θέλω να ρωτήσω, υπάρχει ένα χρονοδιάγραμμα για όλο αυτό το πυκνό και εν πολλοίς μισό-άγνωστο - για το απλό κοινό - σχέδιο, που όντως κλείνει το παρελθόν της Ελλάδας; Κι από πού αρχίζει;

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πρώτα απ' όλα, να απαντήσω στο σχόλιό σας, γιατί και εμένα και όλους μας, δεν μας ενοχλεί, αλλά μας έχει ταλαιπωρήσει. Θα θέλαμε πολύ νωρίτερα να είχε κλείσει οριστικά, κι αν όχι κλείσει, να είχε τουλάχιστον δρομολογηθεί με έναν ασφαλή τρόπο, το ζήτημα του χρέους.

Δυστυχώς, δεν επαληθευτήκαμε, όχι εμείς ως Ελλάδα, αλλά η ίδια η Ευρωζώνη πολλές φορές, θα έλεγα, ιδιαίτερα λόγω των συστημικών προβλημάτων, αλλά και της ευρύτερης περιρρέουσας ατμόσφαιρας, όπως είναι η υφειακή κατάσταση, ο φόβος του ρίσκου των αγορών, ακόμα και η κερδοσκοπία. Όλα αυτά δημιούργησαν τρομακτικά προβλήματα στην Ευρωζώνη.

Εγώ θα ήθελα να μπορώ να πω ότι έχει κλείσει οριστικά και με τη βούλα αυτό το κεφάλαιο. Δεν μπορώ να το πω και δεν θέλω να πω κάτι, στο οποίο μπορεί αύριο να διαψευστώ. Μπορώ να πω, όμως, ότι αυτή η απόφαση είναι η πιο ιστορική απόφαση από όλες όσες έχουμε πάρει. Είναι η μεγαλύτερη ελάφρυνση του χρέους που έχει γίνει ποτέ και έχει πολύ καλύτερες προϋποθέσεις - για να μην είμαι υπερβολικός - να πετύχει, όχι μόνο για μας, αλλά και για την Ευρωζώνη.

Δεν ξέρουμε τις αντιδράσεις των αγορών, όμως, όλοι μας στην Ευρωζώνη ελπίζουμε ότι, επιτέλους, οι αντιδράσεις των αγορών θα είναι θετικές, όχι μόνο για το ελληνικό πρόβλημα, αλλά και ευρύτερα για την Ευρωζώνη. Οι αποφάσεις που λάβαμε για την Ελλάδα δίνουν το πλαίσιο των στόχων και εκεί θα μείνουμε. Και έχει δεχθεί ο ιδιωτικός τομέας, και αυτό είναι το σημαντικό, ότι δέχθηκε ο ιδιωτικός τομέας, μετά από πάρα πολύ σκληρή διαπραγμάτευση, τις αποφάσεις αυτές, δηλαδή το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθούμε.

Και θα πρέπει να διαπραγματευθούμε τις λεπτομέρειες τις επόμενες εβδομάδες - θέλουμε να κλείσουμε το θέμα μέχρι το τέλος του έτους. Και θέλουμε να το κλείσουμε μέχρι το τέλος του έτους, πρώτα απ' όλα, γιατί είναι ένα εύλογο χρονικό διάστημα και, δεύτερον, γιατί θα μπορούμε να ξέρουμε και στον επόμενο προϋπολογισμό ποια θα είναι ακριβώς τα βάρη τα οποία θα μειωθούν κι έτσι να έχουμε και μια δυνατότητα της αναγκαίας ευελιξίας και στήριξης, όπως είπαμε, και των κοινωνικών μας προγραμμάτων.

Να πω βέβαια και κάτι ακόμα, επειδή είπατε ότι είναι άγνωστα αυτά τα θέματα για τους περισσότερους: μπορώ να σας πω ότι αυτά που κάνουμε είναι αχαρτογράφητα νερά, το έχω πει πολλές φορές, για όλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και για τους ηγέτες.

Α. ΜΑΡΑΘΙΑΣ («NET 105,8»): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ρωτήσω, σε όλες αυτές τις ανακοινώσεις και αποφάσεις που υπήρξαν από την πλευρά των ηγετών,

δεν ακούσαμε κάτι για το αν υπάρχει τελικά μια νέα δανειακή υποστήριξη της Ελλάδας - γιατί ακούσαμε νωρίτερα κάποιες συνεντεύξεις ηγετών, που μιλούν γι' αυτό το θέμα - κι αν γι' αυτό υπάρχουν εγγυήσεις κι αν συνοδευθούν ενδεχομένως και από νέα μέτρα από την Ελληνική Κυβέρνηση.

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Μπορεί να μην το ανακοίνωσαν, ίσως το θεώρησαν αυτονόητο, αλλά ένα νέο πρόγραμμα είναι μέσα στα συμπεράσματα. Υπάρχει νέο πρόγραμμα για την Ελλάδα, νέα δανειακή στήριξη, και αυτό είναι επίσης θετικό.

Είναι επίσης θετικό ότι και στην έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου γίνεται, θα έλεγα, μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση σε ό,τι αφορά τις δυνατότητες ταχύτητας της Ελλάδας, όπως παραδείγματος χάρη στο θέμα των ιδιωτικοποιήσεων.

Τρίτον, η ελάφρυνση του χρέους και των επιτοκίων, πολύ λογικά, θα μας επιτρέψει να μη μιλήσουμε για νέα μέτρα. Αυτά που έχουμε στο Μεσοπρόθεσμο πρέπει να εφαρμοσθούν. Έχουμε ένα πολύ συγκεκριμένο πρόγραμμα και η ελπίδα μας - δεν θέλω να δημιουργήσω προσδοκίες και προσμονές - είναι ακριβώς ότι η ελάφρυνση του χρέους θα μας δώσει περιθώρια ανάσας και για την οικονομία και για το κάθε νοικοκυριό.

J. STERNS («BLOOMBERG»): Κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να μας εξηγήσετε με περισσότερες λεπτομέρειες, ποιες είναι οι επιπτώσεις των σημερινών αποφάσεων στον ελληνικό τραπεζικό τομέα, καθώς και αυτό που αναφέρατε προηγουμένως σχετικά με την πιθανότητα κρατικοποίησης κάποιων τραπεζικών μετοχών. Σας ευχαριστώ.

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πρώτα απ' όλα, αυτό που θα πρέπει να καταστήσουμε σαφές είναι ότι οι ελληνικές τράπεζες θα έχουν την στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά και τη ρευστότητά τους, αλλά και την επανακεφαλαιοποίησή τους, η οποία θα είναι απαραίτητη, καθώς θα χάσουν ένα κομμάτι των κεφαλαίων τους, με τη μείωση της αξίας των ελληνικών ομολόγων.

Και βεβαίως, είναι ήδη σε εξέλιξη μια διαδικασία, μέσω της «Blackrock», για να δούμε την ευρωστία των ελληνικών τραπεζών. Συνεπώς, αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι οι ελληνικές τράπεζες, μέσα από αυτή τη διαδικασία, θα βγουν έχοντας μια καθαρή εικόνα και έχοντας αναδιοργανωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να καταστούν βιώσιμες, χωρίς να αντιμετωπίσουν ουσιαστικό πρόβλημα ως προς το ελληνικό χρέος.

Αυτή είναι μια διαδικασία και ελπίζουμε ότι, στο πλαίσιο της επανακεφαλαιοποίησης και, προφανώς, εφόσον ο ιδιωτικός τομέας θέλει και έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει σε επανακεφαλαιοποίηση, ότι θα το κάνει. Εάν όμως δεν μπορεί και χρειαστεί ο δημόσιος τομέας να παρέμβει και να προχωρήσει σε επανακεφαλαιοποίηση, τότε αυτό θα σημαίνει ότι κάποιες μετοχές θα περάσουν προσωρινά στον έλεγχο του κράτους. Και μετά από μία αναδιάρθρωση, θα διατεθούν και πάλι στην αγορά αυτές οι μετοχές, όπως έχουν κάνει και άλλες

χώρες.

Είχαμε μακρά συζήτηση επ' αυτού σήμερα με τους Σουηδούς, που πέρασαν από αυτή τη διαδικασία πριν από κάποια χρόνια, οι οποίοι θεωρούν ότι είναι η καλύτερη δυνατή και η οποία είχε πολύ θετικά αποτελέσματα και για τον σουηδικό τραπεζικό τομέα και για την σουηδική οικονομία. Συνεπώς, θεωρώ ότι είναι μια πολύ καλή διαδικασία - δεν πρέπει να τρομάζουμε με αυτό το ενδεχόμενο - που θα φέρει ξανά τις ελληνικές τράπεζες στις αγορές, πολύ γρήγορα.

Β. ΚΕΧΑΓΙΑ («ΤΑ ΝΕΑ»): Κύριε Πρωθυπουργέ, με δεδομένο τις σκληρές διαπραγματεύσεις που και εσείς αναφέρατε με τους τραπεζίτες, ήθελα να σας ρωτήσω αν στη διάρκεια της Συνόδου και μπροστά σε ένα αδιέξοδο που φάνηκε προσωρινά μεταξύ δύο και τέσσερις το πρωί, υπήρξαν κάποια κράτη που απείλησαν με χρεοκοπία. Ευχαριστώ.

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ουσιαστικά, μπροστά στη διαπραγμάτευση αυτή, είχαμε πει στον ιδιωτικό τομέα ότι θα πρέπει να δεχτούν μια καλή λύση, που θα είναι προς όφελος του δημόσιου τομέα και, βεβαίως, και του Έλληνα φορολογούμενου.

Μερικές χώρες, πράγματι, έκαναν δημόσιες δηλώσεις - πάντα στο Συμβούλιο - ότι «να προσέξει ο ιδιωτικός τομέας, διότι αλλιώς θα πάμε σε μια πιο αναγκαστική λύση».

Το θετικό είναι ότι υπήρξε μια συμφωνία με τον ιδιωτικό τομέα στους όρους τους οποίους διαμορφώσαμε - θετικούς όρους - και αυτό νομίζω ότι είναι ένα θετικό σήμα και για τις αγορές, και για τις τράπεζες, αλλά και για την Ελλάδα και την Ευρωζώνη, θα έλεγα.

Π. ΣΩΚΟΣ («ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»): Κύριε Πρόεδρε, επειδή βρισκόμαστε ήδη στην επόμενη ημέρα, για την οποία έγινε πολύς λόγος στην Ελλάδα το προηγούμενο διάστημα, σε σχέση με τις πολιτικές πρωτοβουλίες, που έχουν ζητήσει από εσάς και οι Υπουργοί και Βουλευτές, να πάρετε μετά από τις αποφάσεις αυτές, έχουν κατατεθεί προτάσεις για εκλογές, για δημοψηφίσματα, για Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης. Πότε αναμένονται αυτές οι πρωτοβουλίες και προς ποια κατεύθυνση θα είναι;

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πρώτα απ' όλα, παίρνουμε συνεχώς πρωτοβουλίες. Δεν νομίζω, εδώ όπου ήμασταν, ότι καθόμασταν με τα χέρια σταυρωμένα.

Και δεύτερον, νομίζω ότι ο κόσμος θέλει αλλαγές, όχι εκλογές. Και όπως βλέπετε, έχουμε μπροστά μας πολλή δουλειά, δουλειά υπεύθυνη, και είναι εθνικής σημασίας αυτές οι αποφάσεις να εφαρμοστούν. Όπως σας είπα, συνετέθη και συμφωνήθηκε το πλαίσιο, αλλά η δουλειά, για να κοπεί το χρέος - το οποίο, νομίζω, κάθε Έλληνας το θέλει - είναι μπροστά μας, τους επόμενους μήνες.

Θα ήταν, νομίζω, περίεργο και ανεύθυνο αυτή τη στιγμή, που πρέπει να κάνει αυτό ακριβώς μια οποιαδήποτε Κυβέρνηση, να πει τώρα, «σηκώνω τα χέρια και

αυτό το μεγάλο επίτευγμα, το αφήνω πιθανώς και να χαθεί ακόμα, πηγαίνοντας σε μια εκλογική διαδικασία». Δεν νομίζω ότι ο Ελληνικός λαός θα το ήθελε αυτό. Και βεβαίως, εμείς θέλουμε την ευρύτερη δυνατή συναίνεση στις αποφάσεις μας, και χθες και σήμερα και αύριο, και αυτό θα επιδιώξουμε.

ΕΥ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να συμπληρώσω, ότι αδυνατώ να υποθέσω ότι μπορεί να υπάρχει έστω και μία πολιτική δύναμη, που δεν θα χαρεί με τη σημερινή συμφωνία και δεν θα θελήσει να στηρίξει τη σημερινή συμφωνία. Αδυνατώ να πιστέψω ότι θα υπάρξει κάποιος, που δεν θα θελήσει να στηρίξει αυτή τη συμφωνία. Αδυνατώ να πιστέψω πως υπάρχει έστω και ένα πολιτικό κόμμα στη Βουλή, έστω και ένας υπεύθυνος πολιτικός ηγέτης, που δεν θέλει και αυτός να βάλει την υπογραφή του στην απαλλαγή του έθνους μας από ένα σημαντικό μέρος του ιστορικού βάρους του δημοσίου χρέους.

Αυτό το νόημα είχαν και όλες οι δηλώσεις που είχαμε κάνει, και ο Πρωθυπουργός, και εγώ σε συνεννόηση μαζί του, τις προηγούμενες ημέρες. Και κάποιοι που βιάστηκαν να τοποθετηθούν αρνητικά στις όποιες αποφάσεις της σημερινής Συνόδου, χωρίς να έχουν την στοιχειώδη υπομονή να περιμένουν να δουν ποιες θα είναι οι αποφάσεις αυτές, όσοι έσπευσαν να τοποθετηθούν αρνητικά, την ώρα που εμείς ζητούσαμε συναίνεση και στήριξη, για να είναι ισχυρότερη η διαπραγματευτική θέση της χώρας, νομίζω ότι σήμερα θα έχουν μετανιώσει.

Αλλά επειδή η στιγμή είναι σημαντική και επειδή πρέπει να μας διακρίνει πάντα μια μεγάλη πολιτική και εθνική γενναιοδωρία, η θέση μας είναι πάντα μια θέση ενότητας και συναίνεσης, γιατί πρέπει να πορευτούμε ως τόπος και να ανορθώσουμε την πατρίδα μας.

Ι. ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ («ΜΕΓΑ»): Κύριε Πρόεδρε, μας είπατε ότι σχετικά με τα θέματα της εθνικής κυριαρχίας, η κυριαρχική ευθύνη για το πρόγραμμα είναι αρμοδιότητα της Βουλής και της Κυβέρνησης.

Πριν από εσάς, στη συνέντευξη Τύπου, η κυρία Μέρκελ είπε ότι «θα υπάρχει μια ενισχυμένη εποπτεία στην Ελλάδα, μια μόνιμη παρουσία της Τρόικας, γιατί δεν μπορεί να επανεμφανίζεται η Τρόικα κάθε τρεις και λίγο εκεί». Τι από αυτά τα δύο ισχύει; Δηλαδή, θα είναι ενισχυμένη η παρουσία-εποπτεία από την Τρόικα ή από τους ξένους, ή εμείς θα έχουμε την ευθύνη για την εκτέλεση του προγράμματος; Θα πάμε με Επιτρόπους στα Υπουργεία, πώς θα γίνει αυτό;

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Δεν είδα πουθενά να γράφεται ή να λέγεται ότι θα υπάρχουν Επίτροποι στα Υπουργεία, αυτή είναι δική σας φράση.

Αυτό το οποίο είπε η κυρία Μέρκελ, με αυτό το οποίο λέμε εμείς, δεν είναι σε αντιδιαστολή. Εμείς έχουμε την ευθύνη. Είναι πολύ εύκολο κάποιοι να λένε, όμως, ότι «επειδή αυτό το πρόγραμμα είναι των ξένων, δεν το εφαρμόζουμε». Είναι ένα πρόγραμμα για να αλλάξουμε τη χώρα μας, για να κάνουμε βιώσιμη την οικονομία μας και να γίνει πιο διαφανής η λειτουργία του κράτους, πιο δίκαιη η κατανομή των

βαρών, πιο δίκαιη η οικονομία, να πάμε σε μια άλλη αναπτυξιακή πορεία.

Αυτό δεν το θέλουμε εμείς; Αυτό θέλουμε. Και είναι ένα πρόγραμμα κάποιων ετών, για να μπορέσουμε να φτάσουμε σε αυτό το επίπεδο. Βεβαίως, οι δανειστές μας θέλουν την επιτυχία μας, και θέλουμε και εμείς την επιτυχία αυτού του προγράμματος και ζητάμε τη στήριξή τους. Εμένα, δεν μου αρέσει κάθε τρεις μήνες να γίνεται ένα «σόου». Εγώ θέλω να είναι εκεί, επιτόπου, και αν υπάρχει ένα οποιοδήποτε πρόβλημα, να το λύνουμε άμεσα. Να βλέπουμε άμεσα αν υπάρχει κάποια καθυστέρηση κάπου, να εντοπίζουμε το πρόβλημα και να το συζητάμε.

Αυτή η λογική ότι, μετά από τρεις μήνες, έρχονται «με εκπλήξεις», ότι δεν έγινε εκείνο, ότι βρήκαν εκείνο ή το άλλο, δεν βοηθάει κανέναν. Άρα, θα συμφωνήσω απολύτως σε αυτό με την κυρία Μέρκελ. Αλλά θέλω να δείτε και τα συμπεράσματα, όπου σαφώς λένε - και πολύ σωστά λένε - ότι η ευθύνη τελικά της υλοποίησης του προγράμματος δεν είναι κανενός άλλου, παρά των Ελλήνων, της Ελληνικής Κυβέρνησης, της Ελληνικής Βουλής - εγώ, θα έλεγα, ολόκληρης της Δημόσιας Διοίκησης, ολόκληρου του Ελληνικού λαού.

Εμείς θα φτιάξουμε την Ελλάδα, κανένας άλλος δεν θα τη φτιάξει. Μην περιμένουμε ούτε κακούς δαίμονες, ούτε Θεούς, να έρθουν να φτιάξουν την Ελλάδα. Εμείς, οι Έλληνες, θα φτιάξουμε την Ελλάδα - να το κατανοήσουμε αυτό επιτέλους.

Γ. ΠΙΤΤΑΡΑΣ («ALPHA»): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ρωτήσω αν με τη σημερινή συζήτηση και τη σημερινή συμφωνία μπαίνει τελικά και οριστικά πάτος στο βαρέλι, ή απλά μπαίνει ένα καπάκι πάνω από το βαρέλι και σκεπάζουμε ό,τι είχε μέχρι σήμερα ως πρόβλημα από κάτω. Και το λέω αυτό, με την έννοια μήπως πάλι αύριο οι αγορές ξεκινήσουν αυτό που ξέρουν να κάνουν πάρα πολύ καλά, να δημιουργούν κλίμα και να ακυρώνουν αποφάσεις.

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πρώτα απ' όλα, έχουμε ένα πολύ συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Όταν λέμε 50% μείωση της ονομαστικής αξίας του ιδιωτικού χρέους, είναι 50% μείωση, είναι πολύ συγκεκριμένο.

Και είναι πολύ συγκεκριμένο, επίσης, το γεγονός ότι η Ελλάδα πρέπει να κάνει τις αλλαγές για να μην παράγουμε ελλείμματα, ότι πρέπει να πάμε σε μια ανάπτυξη η οποία είναι βιώσιμη, ότι πρέπει να μπούμε σε νέες τεχνολογίες, να στηρίξουμε μια νέα εκπαιδευτική διαδικασία, να δημιουργήσουμε μεγαλύτερη διαφάνεια, να μην έχουμε σπατάλες στο Δημόσιο, στον τομέα της υγείας, των Ασφαλιστικών Ταμείων.

Ότι χρειάζεται να φτιάξουμε τους θεσμούς μας, να λειτουργήσουν καλύτερα οι πολιτικοί θεσμοί, οι σχέσεις της Πολιτείας, της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας, του Κοινοβουλευτικού Σώματος, μαζί και με την «τέταρτη εξουσία», όπως λέγεται, τα Μέσα Ενημέρωσης. Όλα αυτά είναι θέματα τα οποία προχωράμε και πρέπει να γίνουν.

Ότι πρέπει το τραπεζικό σύστημα να προχωρήσει και να εξυγιανθεί. Αυτή είναι

πολλή δουλειά, άρα, λοιπόν, δεν μου αρέσει η λέξη «πάτος στο βαρέλι». Αυτό το οποίο όμως μπορούμε να πούμε, είναι ότι έχουμε πια πολύ καλές προϋποθέσεις για να γυρίσουμε σελίδα σε αυτή την ανασφάλεια, την καθημερινή ανασφάλεια που έχει αισθανθεί ο Έλληνας, από το φόβο της χρεοκοπίας ή από το φόβο ότι θα φύγουμε από το ευρώ.

Αυτός είναι ο στόχος, να γυρίσουμε σελίδα και να υπάρξει και μείωση του βάρους, ώστε να μπορούμε να πάμε πια σε πολιτικές, που θα βοηθήσουν την αναπτυξιακή μας πορεία, την κοινωνική πρόνοια και την κοινωνική δικαιοσύνη. Θα φτιάξουμε πράγματι μια Ελλάδα που μας αξίζει.

Χ. ΚΟΥΤΡΑΣ («ΣΚΑΙ»): Κύριε Πρόεδρε, μας παρουσιάσατε ένα πρόγραμμα, το οποίο αρχικά φαντάζει καλό, να δούμε και τις λεπτομέρειές του.

Θέλω να σας ρωτήσω αν έχει αναλάβει η χώρα κάποιες δεσμεύσεις για το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Και το άλλο που θέλω να σας ρωτήσω και νομίζω ότι προβληματίζει την Κυβέρνηση αρκετά, είναι πώς θα αντιμετωπίσετε τη λαϊκή οργή που εκδηλώνεται;

Διότι βλέπουμε καταλήψεις στα Υπουργεία, διαμαρτύρονται οι Υπουργοί γι' αυτό, υπάρχουν διαδηλώσεις, ο κόσμος διαμαρτύρεται. Έχετε κάποιο πλάνο για να αντιμετωπίσετε αυτή την κατάσταση που υπάρχει στην κοινωνία;

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Οι δεσμεύσεις μας είναι να προχωρήσουμε το πρόγραμμα για τις μεγάλες θεσμικές, διαρθρωτικές αλλαγές της χώρας. Και είναι αποτυπωμένες αυτές οι δεσμεύσεις μας. Πρώτα απ' όλα, είναι δεσμεύσεις απέναντι στους εαυτούς μας. Πρέπει να το τονίσουμε, εμείς θέλουμε, ο Ελληνικός λαός, στην τεράστια πλειοψηφία του, θέλει αυτές τις αλλαγές.

Ότι σηκώνει ένα τεράστιο βάρος, ότι έπεσε ένα τεράστιο χρέος πάνω στον Έλληνα, αυτό είναι δεδομένο. Το θέμα είναι εάν αυτό θα το βγάλουμε από τις πλάτες μας μόνο με φωνές ή με διαμαρτυρίες, τις οποίες εγώ κατανοώ απολύτως, αλλά δεν αρκούν. Εάν μείνουμε στη διαμαρτυρία ή στην όποια κατάληψη, θα βρεθούμε πολύ γρήγορα στη θέση όπου ήμασταν πριν από λίγο, θα χάσουμε όποιες θυσίες έχουμε κάνει, όποιες προοπτικές έχουμε βάλει και, τελικά, ό,τι έχουμε τελικά.

Ο στόχος είναι ακριβώς αυτή η ενέργεια, αυτή η οργή, αν θέλετε, αυτή η αίσθηση της αδικίας, να γίνει δημιουργική ενέργεια για τις αλλαγές που χρειάζονται στη χώρα μας. Για να μην φτάσουμε ποτέ ξανά σε αυτή την κατάσταση, αλλά να φτιάξουμε μια πολύ καλύτερη Ελλάδα για τις επόμενες γενιές, αλλά και για τις σημερινές. Και μπορούμε να το κάνουμε.

Η έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου λέει ότι, πιθανώς, να έχουμε δέκα χρόνια μπροστά μας, για να βγούμε στις αγορές. Εάν καταφέρουμε να κάνουμε γρήγορα αυτές τις αλλαγές, δεν θα είναι δέκα χρόνια, θα είναι πολύ λιγότερα. Αλλά σε κάθε περίπτωση, θα είναι μια διαφορετική και πολύ καλύτερη Ελλάδα. Θα

αφήσουμε στις επόμενες γενιές μια Ελλάδα, η οποία πραγματικά θα είναι βιώσιμη, θα είναι σύγχρονη, θα είναι μια χώρα που δεν θα εξαρτάται πια από δανεικά και δεν θα έχουμε τέτοιες περιπέτειες.

Μπορούμε να πούμε ότι, 200 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση - διότι σε 10 χρόνια, τυχαίνει να συμπίπτει με αυτό τον ιστορικό κύκλο - επιτέλους η Ελλάδα γυρίζει σελίδα. Και δεν θα μπαίνει πια σε τέτοιες περιπέτειες χρεοκοπίας, σε τέτοιες περιπέτειες εξαρτήσεων, σε τέτοιες περιπέτειες που θα βρίσκεται αντιμέτωπη με απανωτές κρίσεις.

Έχουμε όλες τις δυνατότητες. Πιστεύω ότι και ο Ελληνικός λαός το πιστεύει, το ξέρει, το γνωρίζει, όλοι μας το γνωρίζουμε, ότι η Ελλάδα και ο Ελληνικός λαός έχουν τεράστιες δυνατότητες. Ας αξιοποιήσουμε αυτά τα κεκτημένα, αυτές τις κατακτήσεις, που με θυσίες καταφέραμε αυτές τις ημέρες, για να βάλουμε τις βάσεις για μια διαφορετική Ελλάδα.